

kaar i Taknemmelighedsgæld til ham; Italienerne, fordi han i sin Ungdom vakte Opmærksomhed i Europa for den neapolitaniske Regerings Grusomheder; Grækerne, for hans Andel i de joniske Pers Genforening med Grækenland; de øvrige smaa Balkanfjok for den deltagende Iver, hvormed han antog sig deres Sag under Tyrernes Rædselsherredømme, og for alle de andre Nationer har han sikkert haft en folkeopdragende Betydning, som er enestaaende.

Solger Buddelund i "Ar. Dgbl."

Dødsanmeldelse.

Johanne Søj (f. Digen), en Rusine til vor bekendte Missionær Jens Digen, afgik efter et kort Afbefindende ved Døden den 4. Dec. i Brooklyn, N. Y.

Afskøde, som var Enke efter Peter Søj, ankom her til Landet fra Bonfild ved Skolding for 17 Aar siden. Hun efterlader af 5 Børn kun en Datter, Magdalene Petersen, som var syg ved Begravelsen, og hendes Mand bærer paa den dødbringende Lungesvindstot. Afskøde var agtet og afholdt af

alle, som kendte hende. Vi tør haabe, at hun for Jesu Blods Skyld af Naade gif ind til den evige Hvile.

"Kolding Folkeblad" bedes optage.

Korrespondancer

Djshof, Wis.

Det har været Marsmødernes Tid inden for Menigheds-Kredsen i den sidste Tid. "De unge Pigers Missionforening" afholdt sit første Marsmøde den 4. Januar. Arbejdet var gaaet godt i det sundne Aar, saa en god Kassebeholdning opvistes. Dog, der er gode Raad" for den Klasse, som er fylt med Benge. Der var tillige Valg af Styrelse. Formand, Wijs Lina Johansen; Sekretær, Wijs Bertha Hansen (Genvalg); Kasserer, Wijs Ella Larsen.

Ungdomsforeningen afholdt sit Marsmøde den 6. Januar. Den 13. Nov. var den 13 Aar gammel. En stor opløsen knægt, ikke sandt. Der findes gode Muligheder inden for vor Ungdom, saa vel som blandt Ungdommen alle andre Steder inden for vor Kirke. Styrelsen for det kommende Aar blev: Næst-Formand, Mr. Fred Petersen (Genvalg); Sekretær, Wijs Olivia Jørgensen; Kasserer, Wijs Lillian Holm (Genvalg); Bibliotekar, Wijs Carrie Petersen.

Endelig Kvindeforeningen. Den tæller en lille Flok paa 32 gode, danske Kvinder, der elsker vor Kirke og i vor By. Herren velgjerne dem alle og enhver, der i Fremtiden slutter sig til den. Dens Marsmøde afholdtes den 12. Januar. Den kommende Styrelse bestaar af Mrs. R. Povlsen, Næst-Formand (Genvalg); Mrs. Chr. Philipsen, Sekretær (Genvalg); Mrs. R. F. Kas-mussen, Kasserer. Mødet afholdtes hos Mrs. John G. Malmberg.

Zulen gif som sædvanlig med Juletra og Børneglæde. Ungdommen havde intet Juletra selv i Aar, da den var indbudt af Neenah Ungdom til at overvære dens Festlighed. "Mar" snkter at forrigere "Korr." fra Neenah, som i "Dif." for Jan. 11. siger: "vel omkring 30 i alt" af Djshof unge, der tog imod Jndbydelsen. "Mar" har hørt fra paalidelig Kilde, der var siger og skriver 39 unge deroppe foruden Præsten, og han er hærken ung eller gammel. Vi var meget glade ved Turen.

Et pludseligt Dødsfald foraarfa-gør alvorlige Tanker. Mrs. Char-lie Holm døde efter kun 6 Timers Sygdom. De levede i Chicago og havde været gift kun en kort Tid. Hun begravedes paa Byens Kirkegaard.

Du mener, min gode "Scriba", det løber rundt for "Mar". Det er nu dit "Syn" paa Sagen. Det sete afhænger af de Aine, der ser. Og selv om nu "Scriba" mener, at det løber rundt for "Mar", saa løber han maasse lige, naar andre Aine ser derpaa.

Til vor Ven Kjoller, Racine, kun dette. En Hjælpeforening kan blipe tit stor Velsignelse inden for en Menighed, naar den har gode Love og ellers bliver ledet forretnings-mæssigt. Dette Arbejde — Hjælpeforening — er forsaent af den kristne Menighed, og nu er det næsten glebet den ud af Hænderne. Kom igen, kære Kjoller, og fortæl mere om det næste Gang.

Ellers vil "Mar" snisse "Danstern's" Ræfelses et velsignet Ny-taar. Det gælder den mageløse "Scriba", den høftidelige "Sriver", saa vel som den fortsættede "Korr."

Dag Mærke til den modige Mand fra Audubon Bn, som nu træder frem paa "Stribenternes Arena". Man skulde næsten tro, det gjaldt en Kamp paa Liv og Død. Velkom-men til Regen, da!

"Mar".

Racine, Wis.

Scriba er rørt. Nært ved den Op-mærksomhed, der vises ham og hans Smaaating i "Danstern". Det fryder hans ellers saa haarde Hjerte — gør det Hjertem blødt — at man tager Hensyn til ham, at! hvad

kunde han ikke være bleven til, dersom han blot havde levet og virket i andre Læder! Men det er jo ikke godt at vide, hvad han kan blipe til endnu trods Tidens Ugunst. Ridder af Dannedrog bliver han nu ikke, thi dersom ikke Dhr. blev det, som repræsenterede "Danst-amerikaneerne" paa Aarhus-Udstillingen hin stolte Søndag, saa bliver "Scriba" det saa vist heller ikke, thi "Scriba" har slet ikke luffet og luset for at blipe det — men, saa har han jo da ogsaa den Trøst, at han ingenting har gjort for at blipe det. Men det skal nok være den, som ingenting gør, der lettest faar Skortet; summa summarum: "Scriba" kan gerne blipe Ridder endnu!

Efter denne lille, men passende Indledning, kommer "Scriba" til selve Sagen.

"Scriba" har glædet sig ved de mange Korrespondancer i "Dif." og mest ved dem, der fortæller os noget om Guds Rige og dets Tilstand og Gang i vore Menigheder. Han bryder sig ikke en Døjt om, hvor Solen skinner klarst i December Maaned, enten det saa er i Racine eller i Canada, men naar Biv-sjolen fra Bethlesem lyster og varmer i Hjertet i vort Folk ved Guds Ords og Sakramenters Kraft, og det spørges, da glædes "Scriba", og naar han nu læser om de skønne Fæstler om Julehyrsten og hans dejlige Evangelium i Cedar Falls, Council Bluffs, Elk Horn, Audubon, Neenah og andre kære Steder — thi hvem kan nævne dem alle — da slaar hans Hjerte for vort Folk, og da optiger et ærligt Ønske: Vid man havde været med der!

Det er dejligt at høre om Guds Ords Magt i vort Folk, dejligt at høre om Fremgang paa de gamle Steder og om Indgang paa de nye — som til Ets. Audubon — og dejligt at høre om de mange unge, der samles til Fæst og hellig Glæde med de gamle. Aa, hvor er det dejligt at være med i Guds Rige, dejligt at have hjemme i vor lille og maasse ofte lave og ringe Kirke i vort Folk, thi Kristus er dens Indhold, og hvor han er, der er det altid livsaligt at være med.

Den herlige Julefest forløb i Racine som paa saa mange Steder i vort Land og Folk. Juleen begyndte først i Emaus Menighed — men Moder maa jo ogsaa være først paa Listen i Zulen — med Juletra til-le Juleaften, og saa fulgte Juletra-festerne efter hinanden i vore Menigheder. Julemorgen var der Guds-tjeneste kl. 6 i vore tre Kirker og Juledag den sædvanlige høftidelige Guds-tjeneste. De syge og fattige iblandt os blev ikke glemt; vi prøvede paa at lade noget af Julestjer-nens Gians trænge ind der, hvor det ydre syntes at ville stænge den ude. At fortælle om Juletra, Jule-pynt og Juleglæde vil tage for me-gen Tid og maasse heller ikke inter-essere nu saa længe efter, kun dette: Vi havde en dejlig Jul her i "Dansternes By", hvor man sam-ledes i Jesu Navn om Juletraet.

At der her som andre Steder, hvor vort Folk bor, fejredes Jul paa anden Vis, behøver "Scriba" vel ikke at nævne; at nej, vort Staf-kels afkriftede, fornuftsfulde og luffindige Folk forstaa den Kunst til Gavn — men om dette er det ikke værd at skrive. Spjattmafurka og Drifkeri og Gjal hører ikke mere med til en sand Julefest, end den tøsede, hedenske Julenisse gør det; ham har Sedningerne jo fat i Ste-det for Kristusbarnet — betegnende nok, Nissen med Grødfadet i Ste-det for Kristus med Krynben!

Efter den sene — altfor sene — Begyndelse paa Luther College gaar det rigtig godt. Prof. John Lar-sen og hans flinke Medlærere ar-bejder med Lydt og Glæde og Ele-verne er glade og tilfredse med Sko-len. Udmærket Orden og had an-det her ind under hører raader paa Skolen, og "Scriba" tør uden Bet-tenkning tilraabe vore unge i Wis-consin, Illinois og Michigan samt længere Nt paa: Kære unge! tag paa vort Samfunds egen Skole her i Aften, og I vil ikke fortryde det! Hvor er det rart at høre om den store Flok i Blair og paa Elk Horn Skolerne. Gud ske Lov for det altfammen!

(Fortættelse fra Side 4.)

Børnebiblioteket.

En Række Bøger særlig egnet for Børnelæsning.

- Bogt mine Lam: En Samling kristelige Legender og Fortællinger \$0.25
Leddys Knap: En Historie om en rask Dreng 25
Lynblomster 1, 2, 3, og 5: Fem forskellige Samlinger Børnefortællinger fra Norge. Pris, hver Samling 40

- Fabler for Børn: Et halvhundred Billede tegne af J. L. Lundbye til Tekst af S. B. Kaalund 20

- Blide Barndomsdage: Af Kristine Wormark 25

- Da Galmen blæste af den spanske Flue: 3 Omflag 16

- Georg med Krykken: Eller: Gud har en Plan med hvert Menneske 35

- Fire Fortællinger for Børn: Af Steffensen og Ulfing 25

- Seks Fortællinger for Børn: Af Steffensen og Ulfing 40

- S. C. Andersen's Eventyr: Minneapolis Udgaven i eet Bind 1.50

- Sylvendals Udgave i to Bind 2.00

- En Pilgrims Vandring: Af John Bunyan 70

- 3. Udgave 1.50

- Rilbevaldet Nr. 1 10

- Rilbevaldet Nr. 2 20

- Et Møde: Digt af Sakarias Nielsen 50

- Flugten til Amerika: Digt af Chr. Winther 25

- Eventyrbogen: En Samling af de mest kendte Eventyr med Billede 50

- Den trofaste Forfatter: Af Macduff. Smaastrykker til hver Dag i Maaned 20

- Jesu Sindelag: Andagtsbog til hver Dag 25

- Do. med Guldfnit 40

- Børnens Fædrelandshistorie: Af Johan Ottosen 30

- "Danish Life in Town and Country": En livlig Skildring i det engelske Sprog af livet i Danmark. En udmærket Bog for Børn af danske Forældre 1.00

- Etter Nid: Fortælling af Pansh 20

- Under Jaderhaand: Af Past. B. Petersen 40

Danish Luth. Publ. House, Blair, Neb.

Fra Grundlæggelsens Dage af Trinitatis Seminarium 1886.

Skolens Betydning.

Opgaven ligger i en dobbelt Sære — Saaledes, som vort Samfund den har sat. Thi først den skal vor Præstefole være; Og kan vi vore unge Mænd saa fat, Saa vil og Skolen Unglinge oplære, Af praktisk Kundskab give dem en Skat, Som stadig Lyg og Glæde kan tilføre dem, Til gode Borgere i Staten gøre dem.

Hvert nyttigt Øremaal jo Mænd behøver, Ja, hver en Gerning, som vi nævne kan, Om Haandens eller Mændens Værk vi øver, Er det for Kirke eller Fædreland, De kalder Mænd, som hver Forhindring løser, Som Hjort i Skoven striger efter Vand, Til Mænd at blipe. Unglinge tiltrænger, Om deres Pund i Graven ej de slænger.

Betydningen af Skolen her er givet: At danne Mænd med Villier af Staal, Mænd, som ej svajer hid og did som Sivet, For Sandheds Sag vil samme Trængens Staal. At lade Lyset skinne her i Livet, Det er det store, høje, skønne Maal, Som ogsaa herved lader sig begrunde, Da Verden engang ligger i det Dnde.

Det første en af vore Mænd i Bønnen; Her Ranferne til Dels har stiftet Form. Vi straks kan kende her som Skolevennen, Her er antydte Skolens — Maal og Norm, At der er dem, som kender ingen Mænd, Men drevne frem af Gædets skumle Drm Bekæmper Lysets Gerning og dets Rige, Men de maa dog til sidst for Magten dige.

Der findes mange Folk i vore Dage, Som deres Zjne har mod Skolen vendt; De vil al mulig Nytte af den drage, Ser gerne deres Løn som god Student. Paa Statens Skoler vil de ikke klage, Men prisje dem i Tale og paa Prent. Private Skoler gøres ikke nødig, Thi Statens Skoler gør dem overskydig.

At Staten Universiteter bygger Og andre Skoler efter Krang og Lard, Se det er godt; men dette ej forrykker, At vi maa varetagge egen Arb. — Ej Statens Skoler vores overskygger, Dersom den ejer Kristendommens Mard. For lutherst Kristendom vi bygger Skoler, I denne Sag vi ej paa Staten stoler.

Og vil i Sandhed vi vor Frelser tjene, Vi beder Bønnen: lad din Billie stel Saa fuldt, som den kan ske paa Livets Scene, Vi kristne Skoler maa iblandt os se. Thi disse Skoler er det dog alene, Der hoarer fuldt til Skolernes Ide, I det paa Hjertets Dannelse der peges, Thi af Guds Aand de drives og bevæges.

Ja, fremfor alting Hjertet maa bevares, Svad der gaar ind og ud giv nøje Agt, Der Livets Straaler samles og forlares — Og straalur ud, er de til Nette lagt. Og der vor Gudsbenijthed aabenbares. For Hjertets Dyr set en flerdobbelt Bagt. Ja, kristi kors og hans Raalmodighed, Det er det bedste Luffe, som jeg ved.

Thi om jeg end en Kundskabslyde ejed; Men Hjertet ængsteligt og gudforladt, Og om jeg ud i Storhedstanker isjed, Svad gavned Nig min store Kundskabsstat? Sig, hvad det mod et frelst Herte vejede? Om Lyset i min Sjæl var idel Nat? Jeg søgte kun i falske Storhedsdrømme W' a selv, mig selv oplys og berrømme.

At Kundskabs Skat med Magt sin Mand forlener. Med den man fær i Verden komme kan, Dens Magt sig saare bidt og bredt forgrener; Men Kundskab ikke er maa sin Mod. — Den er — det sandt er sagt — en herlig Tjener, Men være Herre gaar slet ikke an. Men Kundskab vi som Troens Ernig sætte, Den store Ting i Verden, kan udrette.

Paa Hjertets Dannelse vor Skole figter, Med disse Ord, der meget er fortalt. Men om sit store, høje Maal den sigter, Svorledes kan den være Jordens Salt? Vi alle ved, et Adelspant forpligter, Ser kristi Tro et Adelspant er kaldt. Og ledet af Guds Aand med Ordets Indhold, Vor Skole bygger paa den rette Grundvold.

J. C. Gundersen.